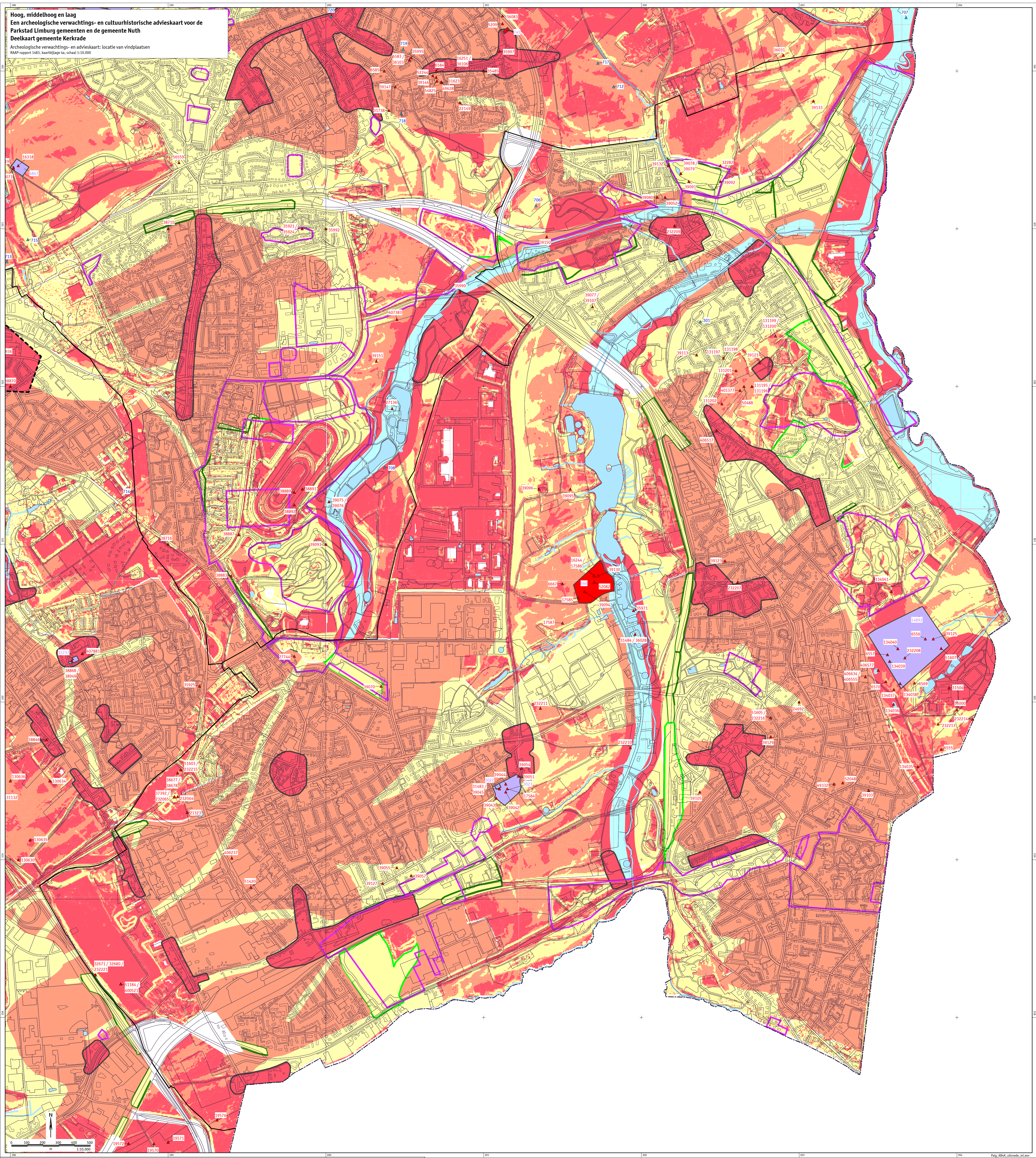

Hoog, middelhoog en laag
Een archeologische verwachtings- en cultuurhistorische advieskaart voor de
Parkstad Limburg gemeenten en de gemeente Nuth
Deelkaart gemeente Kerkrade
Archeologische verwachtings- en advieskaart: locatie van vindplaatsen
RAAP-report 1453, kaartcijfer 4a, schaal 1:10.000

archeologische verwachting
gebied met een hoge archeologische verwachting
gebied met een hoge archeologische verwachting: historische (dorp-)kernen
gebied met een middelgrote archeologische verwachting

gebied met een lage archeologische verwachting
gebied met een lage archeologische verwachting
(afgravingen, ontgravingen, groeven en rijpboven)
gebied met een lage archeologische verwachting
(diortheven, opgravingen of afgravingen tenaasten)
gebied met een lage verwachting maar waar een bijzondere dataset
kan voorkomen (zachte gebieden)
industriele (excl. rijfvoorzieningen)

archeologische monumenten
terrein van zeer hoge archeologische waarde, wetelijk beschermd
terrein van zeer hoge archeologische waarde
terrein van hoge archeologische waarde

archeologische vindplaats
archeologische vindplaats (AHS)
archeologische vindplaats (AHS+)
AHS-nummer
AHS+nummer
overig
monumentnummer
water
grensovergang
grensovergang

advies
Voor gebieden met een hoge en middelgrote archeologische verwachting (zones in het kader van de historische dorpskernen) is het uitgangspunt om het archeologisch erfgoed 'in situ' te bewaren. Voor de historische kernen wordt dit niet mogelijk, geadviseerd om voorzichtig te zijn in de planvorming een historisch onderzoek en een archeologisch onderzoek in de vorm van een inventarisatieonderzoek (dat niet met een historische kernen overeenkomt). Met betrekking tot het behoud van het erfgoed en een zorgvuldige beleidsmaatregel bij bodemonderzoek (dat niet in de vorm van een archeologisch onderzoek kan worden uitgevoerd) is de voorkeursfase van planvorming. Tijdens het vooronderzoek zal de verwachte informatie verzameld worden, op basis waarvan beleidsmaatregelen en verdere bescherming kan plaatsvinden. Er dient getreft te worden naar een extensieve vorm van agrarisch landgebruik (bijvoorbeeld grasland) en naar natuurinrichting zonder diepe bodemontgravingen (dat bijvoorbeeld niet dieptegroeven).

Bovendien wordt bij de volgende onderzoeken archeologisch onderzoek aanbevolen:
- 50 m van een archeologische vindplaats
- historische dorpskernen (250 m)
- overige bebouwd en onbebouwd gebied (250 m) terzijde van een vindplaats binnen 50 m van de grens van het gebied is gelegen.

In deze gebieden gelden geen restricties ten aanzien van de planvorming, tenzij er een vindplaats binnen 50 m van het plangebied is gelegen.

In deze gebieden gelden geen restricties ten aanzien van de planvorming, tenzij er een vindplaats binnen 50 m van het plangebied is gelegen. Bij eventuele verwijzing naar het advies en een archeologisch vooronderzoek uit te laten voeren.

Een archeologisch bodemonderzoek (dat niet in de vorm van een archeologisch onderzoek kan worden uitgevoerd) is de voorkeursfase van planvorming. Tijdens het vooronderzoek zal de verwachte informatie verzameld worden, op basis waarvan beleidsmaatregelen en verdere bescherming kan plaatsvinden. Er dient getreft te worden naar een extensieve vorm van agrarisch landgebruik (bijvoorbeeld grasland) en naar natuurinrichting zonder diepe bodemontgravingen (dat bijvoorbeeld niet dieptegroeven).

In deze gebieden gelden de activiteiten voor een lage, middelgrote en hoge archeologische verwachting, maar geldt het historische karakter van deze gebieden is een op voorsterren gericht verbeterend bodemonderzoek noodzakelijk in gebieden met een middelgrote en hoge verwachting.

Behoud van de bestaande situatie is vereist en dat uitgangspunt van de archeologische resten vermeden dient te worden.

Het uitgangspunt is om het archeologisch erfgoed 'in situ' te bewaren. Met het oog op een zorgvuldige beleidsmaatregel (dat niet in de vorm van een archeologisch onderzoek kan worden uitgevoerd) is de voorkeursfase van planvorming. Tijdens het vooronderzoek zal de verwachte informatie verzameld worden, op basis waarvan beleidsmaatregelen en verdere bescherming kan plaatsvinden. Er dient getreft te worden naar een extensieve vorm van agrarisch landgebruik (bijvoorbeeld grasland) en naar natuurinrichting zonder diepe bodemontgravingen (dat bijvoorbeeld niet dieptegroeven).